

- ученици-тѣ му, и почудихъ ся че приказуваше
съсь женѣ; но никой не рече: Що търсишь?
28 или що приказувашъ съ нейъ? Тогазъ жена-та
остави кърчагъ-тѣ си, и отиде въ градъ-тѣ и
29 казува на челоуѣцы-тѣ: Елате да видите чело-
вѣкъ, който ми каза все що съмъ сторила; да
30 не бѣде той Христось? И тѣй излѣзохъ отъ
градъ-тѣ та идѣхъ къдѣ него.
- 31 А между това ученици-тѣ му го моляхъ, и
32 казувахъ: Учителю, яждь. А той имъ рече: Азъ
33 имамъ ястїе да ямъ което вы не знаете. За то
думахъ ученици-тѣ помежду си: Да ли нѣкой
34 му донесе да яде? Казува имъ Іисусъ: Мое-то
ястїе е да струвамъ волѣхъ-тѣ на оногова който
меня е проводилъ, и да извършъ неговъ-тѣ ра-
35 ботъ. Не казувате ли вы, че още четири мѣсе-
ца има, и жетва-та иде? Ето, казувамъ ви, по-
дигнѣте очи-тѣ си, и виждте нивя-та, че сѣ ве-
36 че бѣлы за жетвъ. И койго жьне зема запла-
тъ, и събира плодъ въ животъ вѣченъ, за да
ся радватъ наедно и който сѣе и който жьне.
- 37 Защото въ това нѣщо истинска е рѣчь-та: “Че
38 другъ е който сѣе и другъ който жьне.” Азъ
вы проводихъ да жьнете това въ което вы не
сте ся трудили; други ся трудихъ, и вы влѣ-
39 зохте въ тѣхный-тѣ трудъ. И отъ тойзи градъ
мнозина Самаряни повѣрувахъ въ него поради
думъ-тѣ на женѣ-тѣ която свидѣтелствоваше:
40 “Че ми каза всичко що съмъ сторила.” И тѣй
когато дойдохъ Самаряни-тѣ при него, моляхъ
му ся да остане при тѣхъ: и прѣсѣдѣ тамъ два
41 дни. И още по мнозина повѣрувахъ поради не-
42 гово-то слово; А на женѣ-тѣ казувахъ: Ный
не вѣрувамы вече за твоѣхъ-тѣ думъ; понеже
сами чухмы, и знаемъ че тойзи е наистинъ
Спаситель міра, Христось.
- 43 А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо и о-